

Dosarul nr. 1a-110/*****21
instanță

I

Nr. PIGD 1-16015373-06-1a-0707*****21
Tudor Berdilă

Judecătorul

Judecătoria Cahul
sediul Cantemir

D E C I Z I E
În numele Legii

18 aprilie ***23**
Comrat

mun.

Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat

în componență:

președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Caraianu Liudmila

Gubenco Serghei și Mironov

Andrei

grefieri

Nezalzova Marina și Sobor

Marina

cu participarea:

procurorului

Sîrbu Lilia

avocatului

Rusev Serghei

inculpatului

Iuzu Mihail

avocatului

Ormanji Ivan

inculpatului

Cazan Petru

avocatului

Șcheau Igor

inculpatului

Cojocaru Veaceslav

interpreților

Miliș Natalia, Topal Olesea

judecând în ședință publică, în ordine de apel, apelurilor declarate de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Cojocaru Veaceslav și de procurorul în Procuratura Anticorupție Serviciul Sud, Lungu Lilian împotriva sentinței

Judecătoria Cahul, sediul Cantemir din 18 ianuarie *****19, pronunțată în cauza penală în privința inculpaților:

Iuzu Mihail Ion, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, c*****

și

Cazan Petru Veaceslav, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****. *****, *****

și

Cojocar Veaceslav Mihail, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, *****

învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod Penal al Republicii Moldova,

*Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanță la judecătoria Cantemir de la data de 09 iunie *****16.*

*Judecătoria Cahul sediul Cantemir a pronunțat sentința la data de 18 ianuarie *****19.*

*Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul la data de 05 februarie *****19.*

*Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia la data de 18 august *****.*

*La data de 25 ianuarie *****21 a fost pronunțată decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție.*

*Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat la data de 07 iulie *****21. (vol. 5, f.d.6)*

Procedura citării legale a fost respectată.

Audiind raportul judecătorului Gubenco Serghei pe fondul cauzei și audiind participanții la proces asupra apelurilor declarate,

C O N S T A T Ă :

Prin sentința judecătoria Cahul sediul Cantemir din 18 ianuarie ***19, Cojocar Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, au fost declarați vinovați de**

săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (2), lit. b), art. 326 Cod penal, stabilindu-le pedeapsa:

- lui Cojocaru Veaceslav Mihail, sub formă de închisoare pe un termen de 03 (trei) ani 06 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- lui Cazan Petru Veaceslav, sub formă de închisoare pe un termen de 02 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare aplicată inculpaților Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, s-a suspendat condiționat cu stabilirea termenului de probă pentru Cojocaru Veaceslav Mihail, de 03 (trei) ani, pentru Cazan Petru Veaceslav, de 02 (doi) ani.

Corpurile delictive: banii în sumă de 2500 euro, în bancnote cu nominalul de 500 euro, în număr de 4 bancnote și anume: – cu seria X nr. 04124987426, seria X nr. 24046760307, seria X nr. 09032881925, și seria X nr. 09231471425, și 5 bancnote cu nominalul de a câte 100 euro – cu seria S nr. 21132366478, seria S nr. 24377869438, seria S nr. 01815187957, seria S nr. 23113534894, și seria N nr. 47095351005, prelucrate cu substanță fluorescentă de culoare gălbuie, cu efectuarea pe fiecare bancnotă cu carioca fluorescentă a inscripției „MITA CNA”, când sentința va deveni definitivă de trecut în venitul statului:

- un MEMORY STYKE, ridicat de la Midor Iurie Constantin, cu capacitatea de 2Gb, cu două înscrieri audio în format Wave. File 2 (*****13_05_16-11_41_46) ASWMLX133431 cu capacitatea de 28.2 Mb; File 3 (*****13_05_18-12_46_00) ASWMLX133431 cu capacitatea de 35.9 Mb. un DVD R „ACME ” ridicat de la Midor Iurie Constantin, cu capacitatea de 4.6Gb, pe care cu marcher roșu este un scris de mână „21.05.13”, cu înscierea audio în format Wave. File 5 (*****13_04_30-11_54) ASWMUX1138221 cu capacitatea de 18.849 Mb și un DVD „Titanium” cu înscierile perchezițiilor la locul transmiterii banilor și în automobilul Fiat PUNTO, număr de înmatriculare CNF 189, ce se păstrează cu dosarul penal, când sentința va deveni definitivă, de păstrat la dosar.

Iuzu Mihail Ion, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. b) Cod penal, a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Iuzu Mihail Ion, se consideră reabilitat. (vol.3, f.d.165-181)

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a stabilit că, Iuzu Mihail Ion, este învinuit de organul de urmărire penală, în aceea că el, intenționat, înțelegând și conștientizând urmările social periculoase a faptelor sale,

în perioada lunii aprilie *****13 și până la 21 mai *****13, în orașul Leova, acționând coordonat și împreună cu Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, urmărind un scop unic de a primi bani ce nu li se cuvin, susținând că au influență asupra ofițerului de urmărire penală, din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Vitalie Gîrbu, care efectuează urmărirea penală și procurorilor din Procuratura raionului Leova, care conduc urmărirea penală pe cauza penală nr. *****13230088, la învinuirea lui Midor Iurie, în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287, alin. (3) Cod penal, au pretins de la Midor Iurie, bani în sumă de 2500 de euro, pentru ei înșiși, însă afirmând că pentru funcționarii menționați și pentru determinarea acestora de a nu-l atrage la răspundere penală pe Midor Iurie și a clasa cauza penală menționată, adică în scopul de a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiunile lui de serviciu, sumă de bani care în scopurile menționate, la data de 21 mai *****13, aflându-se în orașul Leova, Cojocaru Veaceslav Mihail a primit-o de la Midor Iurie, sub controlul organului de urmărire penală.

Fapta incriminată lui Iuzu Mihail Ion de către organul de urmărire penală a fost încadrată în norma penală, prevăzută de art. 326 alin. (2), lit. b) Cod penal, conform indicilor: *„traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”*.

Cazan Petru Veaceslav intenționat, înțelegând și conștientizând urmările social periculoase a faptelor sale în perioada lunii aprilie *****13 și până la 21 mai *****13, în orașul Leova, acționând coordonat și împreună cu Cojocaru Veaceslav și Iuzu Mihail, urmărind un scop unic de a primi bani ce nu li se cuvin, susținând că au influență asupra ofițerului de urmărire penală, din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Vitalie Gîrbu, care efectuează urmărirea penală și procurorilor din Procuratura raionului Leova, care conduc urmărirea penală pe cauza penală nr. *****13230088, la învinuirea lui Midor Iurie, în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3), Cod penal, au pretins de la Midor Iurie bani în sumă de 2500 de euro, pentru ei înșiși, însă afirmând că pentru funcționarii menționați și pentru determinarea acestora de a nu-l atrage la răspundere penală pe Midor Iurie, și a clasa cauza penală menționată, adică în scopul de a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiunile lor de serviciu, sumă de bani care în scopurile menționate, la data de 21 mai *****13, aflându-se în orașul Leova a primit-o de la Midor Iurie,

sub controlul organului de urmărire penală.

Fapta incriminată inculpatului Cazan Petru Veaceslav, de către organul de urmărire penală a fost încadrată în norma penală, prevăzută de art. 326 alin. (2), lit. b) Cod penal, conform indicilor: *„traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”*.

Cojocaru Veaceslav Mihail, intenționat, înțelegând și conștientizând urmările social periculoase a faptelor sale în perioada lunii aprilie *****13 și până la 21 mai *****13, în orașul Leova, acționând coordonat și împreună cu Cazan Petru Veaceslav și Iuzu Mihail, urmărind un scop unic de a primi bani ce nu li se cuvin, susținând că au influență asupra ofițerului de urmărire penală, din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Vitalie Gîrbu, care efectuează urmărirea penală și procurorilor din Procuratura raionului Leova, care conduc urmărirea penală pe cauza penală nr. *****13230088, de învinuirea lui Midor Iurie în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3), Cod penal, au pretins de la Midor Iurie bani în sumă de 2500 de euro, pentru ei înșiși, însă afirmând că pentru funcționarii menționați și pentru determinarea acestora de a nu-l atrage la răspundere penală pe Midor Iurie și a clasa cauza penală menționată, adică în scopul de a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiunile lor de serviciu, sumă de bani care în scopurile menționate, la data de 21 mai *****13, aflându-se în orașul Leova, a primit-o de la Midor Iurie, sub controlul organului de urmărire penală.

Fapta incriminată inculpatului Cojocaru Veaceslav Mihail, de către organul de urmărire penală a fost încadrată în norma penală, prevăzută de art. 326 alin. (2), lit. b) Cod penal, conform indicilor: *„traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”*.

Solicitarea și argumentele apelului:

La data de 31 ianuarie **19, avocatul Șcheau Igor acționând în interesele lui Cojocaru Veaceslav a înaintat apel asupra sentinței instanței de fond***

prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 18 ianuarie *****19, pronunțată în cadrul cauzei penale vizate, prin care inculpatul Cojocaru Veaceslav a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) CP, aplicându-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni și în condițiile art. 90 CP dispunându-se suspendarea condiționată a executării pedepsei penale vizate cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani, cu pronunțarea unei hotărâri, privind achitarea inculpatului vizat pe marginea învinuirii aduse, din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia (vol.3, f.d.190-194)

În motivarea apelului s-a indicat că, în cadrul urmăririi penale doar numitul Midor Iurie a oferit declarații cu caracter incriminator în privința inculpatului Cojocaru Veaceslav.

Menționează că, potrivit declarațiilor oferite de numitul Midor Iurie vizate supra, dar și conform copiilor din cadrul materialelor cauzei penale cu nr. *****13230088, rezultă că, prin acțiunile lui Midor Iurie din data de 28.03.*****13 inculpatului Cojocaru Veaceslav i-a fost cauzat prejudiciu material și moral și în acest sens a fost pornită urmărirea penală privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal de către numitul Midor Iurie, care în finalitate a fost recunoscut culpabil pentru infracțiunea incriminată și condamnat.

Notează că, în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei au fost audiați în calitate de martori Gîrbu V., Revenco M., Babenco V. și Bejenaru A. care însă nu au oferit declarații cu caracter incriminator în privința inculpatului Cojocaru Veaceslav, negând de facto obiectul învinuirii.

La fel, notează și faptul că, în cadrul urmăririi penale la materialele cauzei penale au fost efectuate înregistrări audio, pe care Midor Iurie le-a pretins că, a înregistrat convorbirile care au avut loc cu inculpații și *inter alia* cu inculpatul Cojocaru Veaceslav. Astfel, de către organul de urmărire penală a fost efectuată pe data de 21.05.*****13 ridicarea și examinarea purtătorului material Memory Stick cu capacitatea de 2 GB, care conținea două fișiere audio, pe care se pretinde că ar fi avut loc înregistrarea discuțiilor făcute cu cei 3 inculpați, în acest sens fiind întocmite și două stenograme.

Ulterior depunerii plângerii la DGT Sud a CNA, pe data de 21.05.*****13, fără a fi autorizată în modul stabilit de către numitul Midor Iurie (sub controlul organului de urmărire penală) a fost efectuată o altă interceptare a unei pretinse

discuții cu inculpatul Cojocar V. Veaceslav, pe care acesta ulterior ar fi înregistrat-o pe un disc DVD, ridicat de organul de urmărire penală cu stenografierea conținutului înregistrării audio de pe acest disc.

Susține că, conform constatărilor făcute prin cercetarea purtătorului informațional Micro SD menționat mai sus, s-a stabilit că, fișierul audio File 3 (care conform declarațiilor lui Midor Iurie ar conține înregistrarea discuției care a avut loc pe data de 18 mai *****18 cu toți cei 3 inculpați) are un semnal util mai mic de 3 Db și nu poate fi curățat de pe fonul sunetului de la televizor, iar în rezultatul curățării de distorsiuni se pierde semnalul audio util de pe această înregistrare. Similar, conform concluziilor formulate în cadrul raportului de expertiză fonoscopică, s-a stabilit că calitatea înregistrării din fișierul audio File 3 menționat supra nu este valabilă pentru utilizare în cadrul procesului examinării comparative pentru identificarea vorbitorilor. Concluziile privind apartenența vocilor din această înregistrare a inculpatului Cojocar V. Veaceslav nu au putut fi formulate datorită calității joase a materialului comparativ.

Menționează că, încă la faza incipientă a procesului penal la caz, în timpul reținerii și percheziției sale corporale dar și a autovehiculului său inculpatul Cojocar V. a accentuat că banii în sumă de 2500 euro pe care i-a primit pe data de 21.05.*****13 de la Midor Iurie de facto sunt bani transmiși cu scopul compensării prejudiciului material și moral cauzat acestuia de Midor Iurie, prin infracțiunea de huliganism pentru care a fost urmărit penal și ulterior condamnat, în urma negocierii de către inculpat și Midor Iurie a compensării pagubei vizate, fapt confirmat și de către martorul Revenco M. și inculpatul Cazan P. în cadrul ședințelor de judecată.

Susține că, în cadrul urmăririi penale, a fost admisă o întrerupere în mersul urmăririi penale, prin neprelungirea, contrar legislației procesual-penale a termenului de urmărire penală, atestând o întrerupere în mersul urmăririi penale în perioada 28.02.*****15-24.04.*****15, fapt care afectează legalitatea tuturor acțiunilor procesuale ulterioare efectuate de partea acuzării.

Apelantul face trimitere la prevederile legii și anume la art. 6 par. 1, art. 7 al CEDO, art. 3 Cod penal, art. 7 alin. (1); art. 8 alin. (3); art. ***** alin. (1), (4); art. 52 alin. (1) pct. 7); art. 101 alin. (1); art. 230 alin. (1); art. 259 alin. (1)-(4); art. 275; art. 390 alin. (1), pct. 1), 3); art. 400 alin. (1); art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Apărătorul inculpatului, avocatul Igor Șcheau consideră că, instanța de

judecată a dat o apreciere greșită probelor administrate în cadrul cauzei penale menționate, a ignorat rigorile de drept procesual-penal, care dovedeau ilegalitatea procesului penal vizat la caz - ajungând în final în mod eronat la concluzia privind existența infracțiunii prevăzute de art. 368 Cod penal în acțiunile inculpatului, condamându-l greșit.

Face trimitere apărarea la condițiile cu caracter obiectiv și subiectiv stabilite de legiuitor pentru existența infracțiunii de trafic de influență.

Consideră apărarea că, declarațiile martorului Midor Iurie urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece Midor Iurie, a dat depoziții în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, fiind inițial urmărit penal, iar ulterior și judecat penal în cadrul unei cauze penale privind învinuirea de comitere a unei infracțiuni grave (art. 287 alin. (3) Cod penal, pentru care risca pedeapsa cu închisoarea).

La caz, pe data de 28 martie *****13 numitul Midor Iurie, a aplicat violența fizică față de inculpatul Cojocaru Veaceslav și colegul de serviciu de atunci al acestuia Cazan Petru, folosind o armă de foc, pe care a încercat să o aplice în privința numitului Cojocaru Veaceslav, aplicând în privința acestuia lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul. Nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul judecării cauzei penale în care figura ca inculpat, numitul Midor Iurie nu a negat faptul aplicării forței fizice și aplicării ilegale a armei de foc față de Cojocaru Veaceslav.

Indică că, ținând cont de gravitatea învinuirilor aduse, numitul Midor Iurie a luat legătura cu Cojocaru Veaceslav care era victimă a infracțiunii vizate, intenționând de a negocia cu acesta recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiunea pentru care Midor Iurie era urmărit penal. Aceste aspecte au fost confirmate în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei și de unchiul lui Midor Iurie, Revenco Mihail și de inculpatul Cazan Petru.

Ulterior, negociind asupra sumei care urmează a fi transmisă lui Cojocaru Veaceslav pentru repararea prejudiciului cauzat, a fost necesară întâlnirea dintre inculpatul Cojocaru Veaceslav și Midor Iurie în fața oficiului fil. Leova a Î.S. „Paza de Stat de pe lângă M.A.I. a R.M.” Astfel, indică că, primind banii negociați ca compensare pentru prejudiciul cauzat, în sumă de 2500 euro, numitul Cojocaru Veaceslav a fost reținut de colaboratorii DGT Sud a CNA, recunoscând din start, în cadrul procedurii reținerii (acest fapt este consemnat în înregistrarea video a reținerii sale) că, a primit banii vizați ca contravaloare a prejudiciului cauzat

acestuia de Midor Iurie în cadrul cauzei penale, în care ultimul era învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) CP, aceiași poziție numitul Cojocaru Veaceslav a avut-o și în calitate de bănuț.

Relevă faptul că, ținând cont de rezultatele constatării tehnico-științifice și expertizei fonoscopice vizate supra - rezultă clar că, nu poate fi stabilit cine sunt vorbitorii în cadrul înregistrărilor prezentate de Midor Iurie pe Micro SD-ul său, iar ultima înregistrare făcută după adresarea la DGT Sud a CNA și sub controlul colab. CNA, nefiind autorizată contrar art. 132/2, 132/8, 132/9 CPP, urmează a fi considerată nulă ca probă, în temeiul art. 93, 94 Cod de procedură penală.

Susține că, în ipoteza existenței infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, urma a fi probată legătura causală dintre fapta incriminată inculpatului Cojocaru Veaceslav de pretindere a sumei de bani în scopul influențării organului de urmărire penală și procurorilor din cadrul Procuraturii raionului Leova și persoanele pretinse a fi ulterior influențate, or după cum a menționat supra, inclusiv conform explicațiilor făcute de Plenul CSJ, urmează ca influența pretinsă de autorul infracțiunii prevăzute de art. 326 CP să fie una „credibilă și posibilă”, iar partea acuzării urma să probeze verosimilitatea unei astfel de influențe, iar martorii fiind audiați au infirmat clar posibilitatea existenței unei astfel de influențe din partea inculpatului Cojocaru Veaceslav, menționând că nu au avut tangență cu acesta, nefiind rude, prieteni ori colegi de serviciu cu acest inculpat.

În asemenea condiții, consideră că, lipsește temeiul de a reține că, Cojocaru Veaceslav ar fi avut o influență credibilă și posibilă asupra organelor de urmărire penală ori procurorilor din cadrul Procuraturii raionului Leova.

Consideră apărarea că, în cadrul urmăririi penale cât și cadrul judecării cauzei persista motivul de răzbunare al lui Midor Iurie față de inculpatul Cojocaru Veaceslav, pe care Midor Iurie l-a realizat, prezentând declarații neveridice în fața organului de urmărire penală și instanței de judecată.

Avocatul Igor Șcheau în interesele inculpatului Cojocaru Veaceslav a menționat în cererea de apel că, partea acuzării nu a putut demonstra cu certitudine existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, în acțiunile inculpatului Cojocaru Veaceslav. La fel accentuează că, în cadrul urmăririi penale există numeroase dubii, care urmează a fi interpretate doar în folosul inculpatului Cojocaru Veaceslav, și anume, legate de autenticitatea, conținutul și apartenența înregistrărilor audio pretinse a fi făcute de numitul Midor Iurie, aspecte care rezultă clar din constatarea tehnico-științifică, dar și expertiza fonoscopică, care au fost

efectuate în cadrul urmăririi penale, menționate supra.

Consideră inacceptabilă poziția instanței de fond precum că, „*Partea apărării și inculpații Cojocarul Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, în ședința de judecată nu au prezentat probe ce ar demonstra nevinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (2), lit. b) art. 326 Cod penal*”, din motiv că, potrivit art. 8 CPP „(2) *Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa*”.

Precizează apărarea că, în condițiile dreptului „la un proces echitabil” instanței de judecată îi revine rolul de a se pronunța pe marginea tuturor alegațiilor părților în proces, însă, în opinia sa, instanța practic nu s-a expus asupra celor invocate de partea apărării în pledoariile scrise depuse în interesul lui Cojocarul Veaceslav în fața primei instanțe.

La data de 01 februarie *19, procurorul în Serviciul Sud al Procuraturii Anticorupție, Lilian Lungu*** a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea parțială a sentinței sus enunțate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iuzu Mihail, să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i drept pedeapsă, sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, ținând cont că acțiunile inculpatului au fost comise în cadrul exercitării funcției de șef al secției urmărire penală a IP Leova a IGP a MAI și, în conformitate cu prevederile art. 65 alin. (2) și (3) Cod penal, a solicitat de a-i fi aplicată și pedeapsa complementară ca privarea de dreptul de a ocupa funcții în sfera publică pe un termen de 5 ani, cu menținerea în rest în vigoare a sentinței. (vol.3, f.d.195-****5)

În motivarea apelului s-a indicat că, sentința de achitare din 18 ianuarie ****19, emisă în privința lui Iuzu Mihail o consideră a fi ilegală și neîntemeiată, din care motiv este pasibilă de a fi casată.

Indică că, instanța de fond la deliberarea sentinței de achitare nu a analizat în cumul toate probele prezentate de către acuzare, dându-le o apreciere eronată și, care nu corespunde stării de fapt stabilite atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, deși în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești au fost acumulate și prezentate instanței de judecată probe pertinente, concludente, utile și suficiente, care demonstrează fără echivoc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de fond la adoptarea sentinței nu a dat o apreciere

legală și obiectivă circumstanțelor cazului, stabilind eronat și nemotivat lipsa existenței elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului.

Notează acuzarea că, în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești au fost administrate probe concludente și suficiente care dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Iuzu Mihail.

În cererea de apel, acuzarea a invocat învinuirea formulată în privința lui Iuzu Mihail și suportul probatoriu în acest sens: declarațiile martorului Midor Iurie, Gîrbu Valeriu, Revenco Mihail, Babenco Valeriu, Bejenaru Alexandru, cât și probele materiale ale cauzei.

Susține acuzatorul de stat că, instanța de judecată la deliberarea sentinței de achitare nu a analizat în cumul toate probele prezentate de către acuzare, dându-le o apreciere contrară probelor acumulate și cercetate în instanța de judecată și care nu corespund stării de fapt stabilite.

Menționează că, la adoptarea sentinței de achitare, instanța în nici un fel nu a ținut cont de rezultatele măsurilor speciale de investigații obținute legal și autorizat în cadrul cauzei penale, care conțin înregistrările comunicărilor care au avut loc între Midor Iurie, Cojocarul Veaceslav și Cazan Petru, alta - Midor Iurie, Cojocarul Veaceslav, Cazan Petru și Iuzu Mihail, la care este anexată stenograma comunicărilor.

A mai menționat procurorul în cererea de apel că, drept motiv de achitare a persoanei, instanța, a invocat că, între Iuzu Mihail, în calitatea sa de șef al OUP al IP Leova și ofițerul de urmărire penală Gîrbu Valeriu existau relații de subordonare și, în ipoteza unor acțiuni din partea acestuia, atunci ar exista traficul funcției și nu traficul influenței reale sau presupuse, ce ar întruni componența de infracțiune prevăzute la art. 326 Cod Penal. Susține că, instanța a apreciat că procurorul nu a determinat și prezentat în ședința de judecată probe ce ar demonstra dacă au avut loc careva acțiuni din partea inculpatului Iuzu Mihail, a avut loc traficul de influență reală sau presupusă, sau inculpatul și-a traficată funcția. Prin declarațiile martorilor Revenco M.M., Gîrbu V.L., Babenco V.V. și Bejenaru Al.M., probe directe ale acuzării ce demonstrează implicarea inculpatului Iuzu M.I., nu se demonstrează. Însăși persoana interesată, Midor Iurie a declarat că, inculpatul Iuzu Mihail nu a participat la nici o discuție referitor la pretinderea sumei de 2500 EURO.

A invocat acuzatorul de stat că, instanța de judecată a reținut că, în cadrul cercetării judecătorești încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Iuzu Mihail, în

baza acestei norme, nu și-a găsit confirmare.

Acuzarea consideră că, probele examinate în cadrul cercetării judecătorești indică direct asupra vinovăției inculpatului Iuzu Mihail.

Susține că, pe tot parcursul examinării judiciare, apărarea a încercat să pună la îndoială forța probatorie a datelor și informațiilor prezentate de partea acuzării, oferind argumente iluzorii.

Acuzarea consideră că, evenimentele descrise în actul de acuzare au avut loc, iar consecințele faptelor inculpatului s-au realizat în ordinea descrisă în rechizitoriul prezentat și se bazează pe probele pertinente, concludente și legal obținute din cadrul procesului penal, prin urmare sentința urmează a fi declarată ilegală și, pe cale de consecință, casată.

Consideră că, nerecunoașterea vinei de către inculpatul Iuzu Mihail este o metodă de apărare, iar declarațiile acestuia urmează a fi apreciate critic.

Astfel, la pronunțarea sentinței, nu s-a luat în considerare faptul că prin acțiunile sale inculpatul Iuzu Mihail a prejudiciat grav imaginea autorităților publice, ceea ce a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor.

Procurorul invocă că, nu s-a luat în considerare nici faptul că, prin acțiunile sale inculpatul Iuzu Mihail, prin comiterea infracțiunii imputate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit și a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări, iar, ca rezultat, au fost prejudiciate interesele publice ca urmare a încălcării normelor imperative ale legilor nominalizate, subminarea imaginii organelor publice și instituțiilor de stat.

A menționat că, fapta a fost comisă în timpul exercitării de inculpatul Iuzu Mihail a unei funcții publice, circumstanță ce sporește considerabil gradul social-periculos al faptei comise.

Își întemeiază cererea de apel pe prevederile art. art. 51 alin. (5), 53 alin. (1) pct. (9), 400, 401 alin. (1) pct. (1), 402 alin. (1), 405, 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

La data de 07 iulie **21 cauza a parvenit pentru examinare în adresa Curții de Apel Comrat. (vol.5, f.d.6)***

Argumentele părților:

În ședința de judecată a Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat procurorul Sîrbu Lilia a susținut cererea de apel care a fost depusă de partea acuzării împotriva sentinței instanței de fond în partea prin care inculpatul Iuzu

Mihail a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. b) CP.

Motivele expuse de procuror în cererea de apel le susține pe deplin. Menționează că instanța de fond adoptând sentința de achitare în privința inculpatului Iuzu Mihail, nu a luat în considerație toate probele care au fost prezentate și cercetate în instanța de fond și instanța de apel în vederea confirmării vinovăției acestuia.

Atrage atenția instanței asupra declarațiilor martorului Midor Iurie, martorul principal în cauza dată care fiind audiat la urmărirea penală și în instanța de fond a confirmat faptul că inculpații Cazan Petru și Iuzu Mihail au pretins o sumă de bani în mărime de 2500 euro pentru a influența procurorul și ofițerul de urmărire penală pentru a fi emisă o decizie în favoarea lui Midor Iurie, să fie încetată cauza care a fost pornită în privința acestuia în baza art. 287 CP. El a confirmat faptul că a avut astfel de discuții nemijlocit cu inculpații Cazan Petru, Cojocaru Veaceslav și Iuzu Mihail, cu atât mai mult acest fapt a fost confirmat și prin înregistrările audio care au fost prezentate de către martorul respectiv, care au fost ridicate și examinate ulterior de către organul de urmărire penală.

Susține că din înregistrările date rezultă că totuși au avut discuții referitor la cazul de trafic de influență, ulterior bani dați au fost transmiși de către Midor Iurie ca să-i fie rezolvat cauza în care el avea statut de învinuit, în urma perchezițiilor efectuate, au fost depistate în automobilul lui Cojocaru Veaceslav, la data de 12 martie ****21, care au fost marcați de CNA, faptul dat este confirmat prin raportul de expertiză tehnico-criminalistică din 29.02.****13.

S-a confirmat faptul că mijloacele bănești au avut înscriere mită CNA, cu atât mai mult declarațiile lui Midor Iurie că au avut loc discuțiile referitor la cauza dată și nemijlocit în sediul Serviciul Pazei de Stat filiala Leova, au avut cu inculpații Cazan, Cojocaru și Iuzu s-au confirmat prin declarațiile martorului Revenco Mihail fiind audiat la urmărirea penală și instanța de fond a confirmat faptul că într-adevăr aceste persoane au fost prezente la data de 18 mai ****13 în sediul Pazei de Stat filiala Leova, a confirmat și declarațiile martorului Midor Iurie care a confirmat că au avut discuții anume cu aceste persoane.

Solicită admiterea cererii de apel cu emiterea sentinței de condamnare în privința lui Iuzu Mihail așa cum a solicitat partea acuzării în partea dispozitivă a apelului său. Ce ține de apelul avocatului în interesele lui Cojocaru Veaceslav, în cazul dat instanța de fond corect a stabilit vinovăția acestuia, astfel că urmează a fi

respins.

În ședința de judecată a Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat apărătorul inculpatului Cojocaru Veaceslav, avocatul Șcheau Igor a solicitat respingerea apelului depus de acuzatorul de stat și admiterea apelului părții apărării.

Consideră că prima instanță în mod pripit a ajuns la concluzia existenței faptului acțiunii inculpatului Cojocaru Veaceslav, contrar rigorilor Codului de procedură penală și cerințelor de apreciere a probelor în procesul penal. Ținând cont de existența unui interes direct a martorului Midor Iurie din declarațiile de acuzare care nu corespund adevărului, fără a fi luat în calcul versiunea expusă de partea apărării și fără ca prima instanță să aprecieze și să pună la baza sentinței judecătorești argumentele pe care partea apărării le-a expus în formă verbală în fața instanței de judecată dar și în formă scrisă a pledoariilor scrise.

Face referire la faptul că în lipsa componentei de infracțiune prevăzut de art. 326 alin. (2) lit. b) CP, legiuitorul a prevăzut, lucrul respectiv este explicat de Plenul Curții Supreme de Justiție în hotărârea explicativă nr. 11 din 22.12.****14. Influența despre care merge în astfel de categorii trebuie să fie credibilă și posibilă. Organul de urmărire penală urmează să probeze că subiectul pretinsul traficant de influență are o influență reală bazate pe circumstanțe obiective în privința persoanelor publice pe care urma sau conform obiectului urma să influențeze în cadrul cauzei penale. În prezenta cauză partea acuzării a pretins că primind suma de bani vizată în speță de 2500 euro, inculpatul Cojocaru Veaceslav ar fi avut o influență credibilă în privința factorului deciziei Procuraturii r-nul Leova și ofițerul de urmărire penală care exercita urmărirea penală în cauza penală privind acuzarea lui Midor Iurie în temeiul art. 287 CP. Însă la materialele cauzei penale și în special declarațiile făcute de martorul Babenco Valeriu, procurorul care nemijlocit a condus cauza penală respectivă, ofițerul de urmărire penală Gîrbu Vitalie, care exercita urmărirea penală, rezultă contrariu.

Menționează că ambii martori audiați în instanța de judecată și în instanța de apel în cadrul urmăririi penale au negat categoric influența din partea lui Cojocaru Veaceslav în privința factorului deciziei procurorului și ofițerului de urmărire penală. Or, în sensul respectiv inclusiv și inculpatul Cazan Petru și Iuzu Mihail au negat existența unei astfel de influențe.

În astfel de condiții, consideră că latura subiectivă nu a fost probată, ceea ce din start exclude componenta de infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b)

CP, respectiv face imposibilă existența faptului componente de infracțiunii așa cum este definită ea de legiuitor în art. 326 alin. (2) CP.

Mai indică că Midor Iurie a avut în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul judecării cauzei un interes direct, de a oferi declarații neveridice din motivul răzbunării în raport cu d-nul Cojocaru Veaceslav din următoarele considerente, sunt la materialele cauzei penale copii din cauza penală privind acuzarea lui Midor Iurie art. 287 alin. (3) CP, d-lui inițial a fost urmărit penal apoi învinuit și ulterior condamnat în baza acestei componente de infracțiunii, la pedeapsa sub formă de închisoare în baza art. 90 CP, în rezultatul unui conflict care l-a avut cu inculpatul Cojocaru Veaceslav în cadrul căruia a aplicat violența fizică și inclusiv a încercat de a aplica o armă personală în privința inculpatului Cojocaru Veaceslav.

Mai mult ca atât, atrage atenția că acest martor nu a negat în instanța de judecată că nu a contestat nici în cadrul urmăririi penale și nici până în prezent prejudiciul material cauzat lui Cojocaru Veaceslav în rezultatul acțiunilor sale ilegale. În cadrul urmăririi penale, Cojocaru Veaceslav a avut o versiune consecventă clară unde a spus că bani în mărime de 2500 euro sunt bani destinați pentru repararea pagubelor cauzate pentru acțiunile ilegale a lui Midor. Or, prin acțiunile lui Midor Iurie care a fost obiect al urmăririi penale în procesul penal respectiv s-a atentat nu numai la sănătatea lui Cojocaru Veaceslav fiind pusă în pericol și viața acestuia în legătură cu folosirea armei personale.

Înregistrarea video în momentul reținerii inculpatului Cojocaru Veaceslav d-lui expune foarte clar organului de urmărire penală din cadrul CNA că bani au fost dați în calitate de prejudiciu, nu cu scopul influențării a cărorva decizi ci pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Mai mult ca atât, dacă se atrage atenție la declarațiile martorului Revenco Mihail rezultă că discuțiile purtate de fapt cu Cojocaru Veaceslav s-au rezumat la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În cadrul urmăririi penale și în cadrul judecării cauzei în afară de martorul Midor Iurie careva declarații acuzatoriale nu au fost oferite de alți martori audiați în cadrul procesului penal. Atenționează faptul că deși la materiale cauzei penale se atestă un purtător micro ASD a lui Midor Iurie care se pretinde că ar conține convorbirile purtate între acesta și inculpatul Cojocaru Veaceslav, tot la materialele aceași cauză penală se atestă expertiza tehnico-informațională efectuată de organul de urmărire penală prin care s-a constatat că calitate semnalului dintre înregistrări face imposibilă stabilirea vorbitorilor, cu alte vorbe această probă nu

este pertinentă pentru că ea nu are relevanță cu sensul explicațiilor făcute de Midor Iurie pe marginea cauzei. Referitor la înregistrare audio din 21 mai *****13 este esențial că necăutând la faptul că această înregistrare s-a făcut sub controlul și la indicația colaboratorilor CNA Sud, careva măsuri speciale de investigare autorizate prin încheierea judecătorească în sensul dat nu există la materialele cauzei penale nici anterior și nici post factum, acțiunile lui Midor Iurie de fapt în condițiile codului de procedură penală reprezintă măsuri speciale de investigații sub formă de interceptare înregistrării audio care urmau a fi autorizate.

Partea apărări la examinarea cauzei în prima instanță a invocat caracterul inadmisibil al acestor înregistrări din 21 mai *****13, pentru că aceasta contravine art. 94 alin. (1) punct. 7, 8 CPP, prima instanță nu s-a expus absolut deloc asupra acestor chestii. La fel prima instanță nu s-a expus deloc asupra raportului de expertiză tehnico-informațional.

Menționează că Midor Iurie necăutând la faptul că la materialele cauzei penale există cercetarea la fața locului a localului din Întreprindere Paza de Stat filiala Leova, nu a putut descrie și explica ce este în interiorul acestui local cum sunt amplasate obiectele în interiorul acesteia, ceea ce dovedește faptul că d-lui expune o versiune neveridică care în general ar fi fost cândva în această instituție.

Consideră că prima instanță în mod selectiv, punând la baza sentinței judecătorești doar acele probe care corespund într-o oarecare măsură acuzațiile în materie penală adusă inculpatului Cojocaru Veaceslav a ajuns la concluzia existenței faptului infracțiunii prevăzute de art. 326 CP în acțiunile acestuia. Doar faptul că după cum a menționat și procurorul la Cojocaru Veaceslav în cadrul perchezițiilor s-a stabilit bancnotele cu imprimarea CNA nu semnifică că s-a demonstrat fapta traficului de influență, acest lucru înseamnă că bani care i-a negociat Cojocaru și Midor în calitate de prejudiciu au ajuns de la autorul infracțiunii la partea vătămată.

Or, necăutând la faptul că împăcarea, încetarea urmăririi penale în cazul componentei prevăzută de art. 287 nu este posibilă, nici o normă legală nu interzice ca făptuitorul să repare paguba cauzată prin infracțiunea comisă pentru a beneficia de o pedeapsă inclusiv mai redusă. Această versiune spusă de partea apărării care se probează prin probe și special prin probe acuzării confirmate de către cei 3 inculpații în genere nu este examinată, dezbătută apreciată justă de prima instanță.

Mai indică că prima instanță copie pasaje întregi din rechizitoriu și nu dă o apreciere probatorie prin prisma atât a versiuni expuse pe cererea inculpaților în

special a lui Cojocaru Veaceslav cât și a versiuni expuse de martorul acuzării Midor Iurie, hotărârea este pronunțată unipersonal doar în baza tezelor părții acuzării ceea ce este categoric contrar cerințelor probelor așa cum prevede CPP. Ce ține de aspectele de procedură a întreruperii urmării penale, în pledoariile scrise s-a indicat acest lucru pe jumătate de pagină iar instanța în sentință nu scrie nici un cuvânt despre lucru respectiv.

Astfel, susține că pe 24 februarie *****15 în cadrul urmării penale, ofițerul de urmărire penală care exercita urmărirea penală Hantea Valeriu a înaintat procurorului Vitalie Ciudin un demers privind prelungirea termenului de urmărire penală până la data de 30 aprilie *****15, procurorul a prelungit termenul de urmărire penală până pe 28 februarie *****15, piesa următoare a cauzei penale este un alt demers de prelungire a termenului de urmărire penală deja depusă pe 24 aprilie *****15 prin care termenul de urmărire penală se prelungește până pe 30 iunie *****15. Cu alte cuvinte în perioada de timp 25 februarie *****15 – 23 aprilie *****15 termenul de urmărire penală a fost întrerupt.

Or, art. ***** CPP prevede expres că termenul de urmărire penală nu este o noțiune care este lăsată la discreția organului de urmărire penală și procurorului, este un termen imperativ asupra duratei acestuia, prelungiri și termenului rezonabil al acestuia fiind responsabil în primul rând procuror care exercită urmărirea penală și adițional ofițerul de urmărire penală prin prelungirea urmării penale.

De la sine este înțeles odată ce în interiorul acestui termen de urmărire penală se atestă o întrerupere semnificativă pe un termen de 2 luni de zile, în sensul art. 230 alin. (2) CPP care prevede foarte clar că acțiunile de urmărire penală se efectuează în interiorul termenului de procedură prevăzut de lege, întreruperea termenului de urmărire penală nu este acceptabilă. În opinia părții apărării este o opinie strict bazată pe prevederile art. 230 alin. (2), art. 251 CPP, toate acțiunile de urmărire penală s-au efectuat după data de 23, sunt lovite de nulitate absolută inclusiv expedierea cauzei în instanța de judecată și toate acțiunile procesuale care au avut loc după aplicarea principiului fructului pomului otrăvit.

Menționează că sentința primei instanțe pe lângă faptul că ignoră lipsa faptului infracțiunii este nemotivată, este o sentință care urmează a fi casată. Într-un proces penal atâta timp cât există nu doar dubii dar indici expres a faptului infracțiunii așa cum este spus în rechizitoriu nu își regăsește argumente probatorii și dincolo de orice dubiu rezonabil, dar dubii sunt multe pe acest dosar, nu s-a demonstrat faptul infracțiunii unica soluție legală corespunzătoare CPP este

achitarea persoanei acuzate, soluții care prima instanță a ignorat-o în totalitate.

Solicită admiterea cererii de apel, casarea sentinței primei instanțe cu emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Cojocaru Veaceslav din motivul lipsei faptului de comiterea infracțiunii și respingerea apelului părții acuzării ca fiind nefondat și neîntemeiat.

În ședința de judecată a Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat reprezentantul inculpatului Iuzu Mihail, avocatul Rusev Serghei a declarat că apelul acuzatorului de stat este neîntemeiat.

Menționează că în cadrul cercetării judecătorești și examinării acestui dosar penal, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Iuzu Mihail nu a comis nimic din ceea ce i se incriminează, iar faptele care le invocă acuzarea în rechizitoriu și în apelul depus se bazează doar pe presupuneri și nu are probatoriu la bază sa.

Indică că în discursul său procurorul își argumentează apelul depus făcând referire la proba de bază care este martorul Midor Iurie în care a invocat că acest martor ar confirma existența sau comiterea infracțiunii de trafic de influență de către Cojocaru, Cazan și Iuzu, fapt care este incorect, or, în situația în care se evită declarațiile făcute de Midor Iurie în privința inculpatului Iuzu Mihail, că pe inculpatul Iuzu Mihail nu-l cunoaște și nu l-a văzut niciodată și pentru prima oară a făcut cunoștință în ședința de judecată.

Menționează că discuțiile pe care Midor Iurie le invocă ca ar fi avut cu careva persoane, nici pe departe nu se aseamănă cu Iuzu Mihail la care se referă partea acuzării.

În aceste circumstanțe consideră ca argumentele acuzatorului de stat sunt absolut incorecte. Or, acuzarea insistă pe declarațiile martorului Midor Iurie doar în partea care îi convine, în partea în care aceste declarații sunt specificate de martor prin care demonstrează sau confirmă comiterea de Iuzu Mihail a acestei infracțiuni imputate.

Susține că prin declarațiile martorului Midor Iurie se confirmă legalitatea sentinței de achitare în privința lui Iuzu Mihail. Menționează că aceste declarații sunt confirmate și de declarațiile martorilor Gîrbu Vitalie, Babenco Valeriu, care au declarat în fața instanței că Iuzu Mihail nu a comunicat cu ei referitor la încetarea dosarului penal intentat în privința lui Midor Iurie.

Menționează că în urma precăutării materialelor cauzei se constată că Iuzu Mihail nu a discutat și nu a cerut de la Midor Iurie careva mijloace financiare pentru promisiunea de a lua o soluție pe dosarul lui.

La caz există situația când toți martorii acuzării nu confirmă nimic din ceea ce i se incriminează lui Iuzu Mihail, dar acuzarea insistă pe existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal.

În această situație, consideră că la speță urmează a fi luate în considerație și declarațiile lui Iuzu Mihail care a relatat cu lux de amănunte despre situația de fapt, declarații care sunt confirmate prin probe administrate de acuzatorul de stat.

Solicită ca apelul depus de procuror să fie respins ca neîntemeiat, iar apelul depus de Cojocarul Veaceslav să fie admis, iar sentința în privința lui Iuzu Mihail să fi menținută.

În ședința de judecată a Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat reprezentantul inculpatului Cazan Petru, avocatul Ormanji Ivan a declarat că susține poziția celorlalți avocați.

Menționează că speța prin rechizitoriul său este una dubioasă, iar instanța de fond a emis o soluție corectă prin dispunerea achitării.

Mai indică că la dosar nu sunt probe concrete, iar toate dubiile se interpretează în folosul inculpaților.

Solicită respingerea apelului procurorului cu admiterea apelului avocatului în interesele lui Cojocarul Veaceslav.

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul Cojocarul Veaceslav a declarat că susține declarațiile date anterior și vina nu o recunoaște.

Menționează că pe Midor Iurie l-a cunoscut la stația PECO când a avut un conflict cu el, a fost atacat de acesta cu pistolul și a scris plângere fiind pornită o cauză penală. Susține că a suportat prejudiciu moral și material. Midor Iurie peste câteva zile prin intermediul lui Revenco Mihail i-a propus bani în sumă de 2500 euro ca să compenseze paguba. Cu Iuzu Mihail nu este nici într-o relație, cunoștea că acesta activează la poliție. Pe Gîrbu Vitalie și pe Babenco Valeriu nu-i cunoaște. Nu a putut să influențeze asupra lor, deoarece nu-i cunoaște.

Susține că a fost telefonat de Midor Iurie ca să-i dea suma de 2500 euro ca prejudiciu. Bani erau destinați lui. Midor Iurie avea ciudă pe el din pricina că a fost arestat, atras la răspundere și condamnat.

Nu ține minte dacă a înaintat acțiune civilă, era în șoc. Cu Midor a discutat de două ori, la una din discuții a participat Revenco Mihail. Iuzu Mihail nu a fost prezent la discuții, iar de Cazan Petru nu ține minte dacă a participat la discuții. A dorit să rezolve cauza pe cale amiabilă, fără judecată.

Susține că nimeni nu are tangență cu banii respectivi. Colaboratorii l-a

reținere l-au întrebat dacă deține careva sume de bani, la care dânsul a răspuns că are 2500 euro pe care Midor Iurie i le-a dat pentru prejudiciul cauzat.

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul Iuzu Mihail a declarat că susține declarațiile date anterior și vina nu o recunoaște deoarece învinuirea adusă este nefondată și lipsită de probe.

Menționează că pe perioada anului *****13 deținea funcția de șef de secție al urmăririi penal din cadrul IP Leova. Cu Cazan Petru și Cojocaru Veaceslav se cunoștea din relațiile de serviciu. A știut despre incidentul dintre aceștia și Midor Iurie și a avut implicarea asupra dosarului doar la nivel administrativ în calitate de șef de secție a urmăririi penale. Nu a avut discuții cu aceștia pentru a influența dosarul penal intentat în privința lui Midor Iurie, mai mult ca atât nu l-a cunoscut anterior.

Declară că nu a comis nici o dată infracțiuni, mai mult ca atât infracțiunea care i se incriminează. Faptul dat îl consideră ca fiind confirmat și de Midor Iurie care în instanță a declarat că nu l-a cunoscut anterior și că nu a avut discuții cu el referitor la cele imputate.

Susține că nu a avut discuții cu Cojocaru Veaceslav, Cazan Petru și Midor Iurie, nu a discutat nici cu vreun ofițer de urmărire penală sau procuror, care desfășura urmărirea penală, faptul dat fiind confirmat prin declarațiile persoanelor audiate.

Personal nu a realizat careva acțiuni de urmărire penală în cazul lui Midor Iurie. Susține că putea să fi vizitat în aprilie *****13 sediul instituției Paza de stat din motive de serviciu. Nu a avut discuții cu procurorul despre cazul lui Midor Iurie, fapt care a fost confirmat prin declarațiile acestuia.

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul Cazan Petru a declarat că susține declarațiile date anterior, totodată, refuză să dea careva declarații în instanța de apel.

Aprecierea instanței de apel:

Examinând și analizând sentința atacată prin prisma motivelor din apelurile formulate, audiind părțile prezente în proces, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de acuzatorul de stat și de a respinge apelul înaintat de avocatul Șcheau Igor în interesele lui Cojocaru Veaceslav împotriva sentinței judecătoreiei Cahul sediul Cantemir din 18 ianuarie **19, reieșind din următoarele considerațiuni.***

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală al RM,

sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

În corespundere cu prevederile art. 414 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală al RM, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. /.../ În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală al RM, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală al RM, Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat;

Conform art. 1 alin. (2) Cod procedură penală al RM, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Potrivit art. 2 Cod penal al RM, legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenției Europene pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentat de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa”, (cauza *Krasulya contra Federației Ruse*, plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie *****07, §50, cauza *Van Kük contra Germaniei*, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO *****03-VII, cauza *Kraska contra Elveției* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie *****05 (pct. 14.7), cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.*

Unul dintre principiile de bază ale procedurilor penale este prezumția de nevinovăție. Acest principiu este consacrat atât în Legea supremă a Republicii Moldova art. 21 din Constituție, cât și în legislația internațională – art. 6 § 2 CEDO. Prezumția de nevinovăție impune ca în cauzele penale instanțele „*să nu treacă de la condamnarea sau presupunerea că fapta presupusă a fost comisă de inculpat sarcina probei revine acuzatorului, iar îndoielile sunt interpretate în favoarea inculpatului*”.

Conținutul cerinței de „*a dovedi vinovăția inculpatului*” ca o condiție necesară pentru respingerea prezumției de nevinovăție în legătură cu o anumită persoană a fost dezvăluit de Curtea Europeană în hotărârea din cauza *Barberà, Messegué și Jabardo contra Spaniei*, din 06 decembrie 1988. Curtea a subliniat că, în sensul art. 6 § 2 al CEDO, dovezile care stau la baza constatării instanței conform căreia inculpatul este vinovat trebuie să îndeplinească atât cerința de suficiență, cât și credibilitatea.

Curtea Europeană consideră prezumția de nevinovăție ca o cerință adresată în

primul rând instanței: pentru ca prezumția de nevinovăție să nu fie încălcată și să se realizeze dreptul inculpatului la un proces echitabil, instanța trebuie să aibă probe suficiente și convingătoare de vinovăție și numai pe baza unor astfel de probe, examinate direct în ședință, poate emite verdictul de vinovăție. Din conținutul prezumției de nevinovăție (art. 8 din Codul de procedură penală) rezultă că inculpatul nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina de a dovedi acuzația și de a infirma argumentele prezentate în apărarea inculpatului revine acuzării.

Primordial, Colegiul judiciar constată că apelul înaintat de acuzatorul de stat se referă doar la inculpatul Iuzu Mihail care a fost achitat pe motivul că nu s-a constata existența faptei infracțiunii, iar prin apelul avocatului în interesele inculpatului Cojocar Veaceslav s-a solicitat achitarea acestuia pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

La caz, în urma demersului și cererii înaintate de partea acuzării și de partea apărării, în vederea executării prevederilor alin. (1) și (2) art. 414 Cod de procedură penală al Republicii Moldova în ședința de judecată a instanței de apel a fost reluată cercetarea judecătorească și cercetate suplimentar probele examinate în prima instanță, și anume:

- Procesul-verbal de interceptare a plângerii lui Midor Iurie din 21 mai *****13, (vol.1, f.d.7);
- Procesul-verbal de ridicare din 21 mai *****13, (vol.1, f.d.11);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 21 mai *****13, (vol.1, f.d.12);
- Stenogramele convorbirilor purtate între Midor Iurie Constantin și inculpații Cojocar Veaceslav Mihail și Cazan Petru, prin care se constată că, inculpații Cojocar Veaceslav Mihail și Cazan Petru, au dus convorbiri cu Midor Iurie, referitor la soluționarea cauzei penale în care Midor Iurie a avut calitatea de bănuț și apoi de învinuit, (vol.1, f.d.13-18);
- Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 22 mai *****13, (vol.1, f.d.19);
- Procesul-verbal de examinare a bancnotelor și fotocopia bancnotelor, prin care se constată că, la data de 21 mai *****13, în scopul efectuării măsurii speciale de investigație, controlul transmiterii banilor extorcați, au fost utilizați 2500 euro, de către DGT Sud a CNA, din fondul „Cheltuieli speciale” în bancnote cu nominalul de a câte 500 euro — cu seria X nr.

04124987426, seria X nr. 24046760307, seria X nr. 09032881925, seria X nr. 09231471425, cu nominalul de a câte 100 euro — cu seria S nr. 21 132366478, seria S nr. 24377869438, seria S nr. 01815187957, seria S nr. 231 13534894, seria N nr. 47095351005, copiile cărora au fost imprimate pe trei file formatul A 4, și care au fost prelucrate cu substanță fluorescentă de culoare gălbuie, cu efectuarea pe fiecare bancnotă cu carioca fluorescentă a inscripției „MITA CNA”, cu înmânarea acestor bancnote lui Midor Iurie, sub semnătură, (vol.1, f.d.21-25);

- Proces-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 21 mai *****13, (vol.1, f.d.28);
- Proces-verbal de percheziție în automobilul inculpatului Cojocaru Veaceslav, prin care se constată că, la data de 21 mai *****13, fiind efectuată percheziția în automobilul inculpatului Cojocaru Veaceslav, în scop de a găsi suma de 2500 euro, transmiși de către Midor Iurie, inculpatului Cojocaru Veaceslav în scop de influențare a persoanelor publice întru îndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcțiilor lor, iar acesta în mod benevol a arătat locul unde se aflau banii, (vol.1, f.d.47);
- Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 22 mai *****13, (vol.1, f.d.48);
- Procesul-verbal de ridicare din 21 mai *****13, (vol.1, f.d.54);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 21 mai *****13, (vol.1, f.d.55-56);
- Fotocopiile materialelor cauzei penale *****13230088, prin care se constată că, la data de 29 martie *****13, de către Organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Leova, a fost începută urmărirea penală în baza alin. (3), art. 287 Cod penal, pe faptul săvârșirii de către persoane necunoscute a huliganismului agravant, că inculpatul Cojocaru Veaceslav, în cauza penală respectivă a avut calitatea de parte vătămată, iar Midor Iurie a avut calitatea de bănuit și mai apoi de învinuit, (vol.1, f.d.57-80);
- Proces-verbal de ridicare din 21 mai *****13, (vol.1, f.d.85);
- Proces-verbal de examinare a obiectului din 09 iulie *****13, (vol.1, f.d.86);
- Ordonanța de ridicare din 22 mai *****13, (vol.1, f.d.89);
- Procesul-verbal de ridicare de la Midor Iurie Constantin, a unui DVD, prin care se demonstrează că la data de 22 mai *****13, Midor Iurie

Constantin, a predat un DVD cu înregistrarea audio a convorbirilor efectuată de către el, purtate între el și inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, (vol.1, f.d.90);

- Procesul-verbal de examinare a DVD, ridicat de la Midor Iurie Constantin, prin care se constată că este un DVD R „ACME” cu capacitatea de 4.6Gb, pe care cu marcher roșu este un înscris de mână „21.05.13”, (vol.1, f.d.91);
- Anexă la procesul-verbal de cercetare a DVD-R, (vol.1, f.d.92);
- Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 22 mai *****13, (vol.1, f.d.93);
- Raportul de expertiză nr. 873-875, din 27 mai *****13, și planșa fotografică, prin care se constată că, bancnotele cu nominalul de a câte 500 euro — cu seria X nr. 04124987426, seria X nr. 24046760307, seria X nr. 09032881925, seria X nr. 09231471425, toate cu anul de emisie *****02, și bancnotele cu nominalul de a câte 100 euro — cu seria S nr. 21 132366478, seria S nr. 24377869438, seria S nr. 01815187957, seria S nr. 23113534894, seria N nr. 47095351005, toate cu anul de emisie *****02, sunt realizate din hârtie specială la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare, (vol.1, f.d.162-176);
- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 03 septembrie *****13, (vol.2, f.d.63-64);
- Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 722 din 09 aprilie *****14, (vol.2, f.d.132-140);
- Raportul de expertiză nr. 296/*****14, din 22 iunie *****15, planșa fotografică și stenogramele convorbirilor din dintre Midor Iurie și inculpații Cojocaru Veaceslav și Cazan Petru, (vol.2, f.d.192-212);
- Declarațiile martorului Midor Iurie din 16 martie *****18, cărora li s-a dat citire, (vol.3, f.d.99-101);

Astfel, martorul Midor Iurie Constantin, a declarat în ședința de judecată în prima instanța că, pe inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail, Cazan Petru Veaceslav și Iuzu Mihail Ion, până la caz nu i-a cunoscut. În luna martie, anul *****12, pe timp de noapte, la stația de alimentare cu petrol din orașul Leova, a avut loc un conflict cu inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav. Pentru aceasta a fost dus la Inspectoratul de Poliție Leova, unde a fost reținut pentru 72 ore. După ce a fost eliberat, s-a adresat către Revenco Mihail, ca acesta să pună un cuvânt

pe lângă inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav. Revenco Mihail, i-a răspuns că se vor întâlni și vor discuta. S-au întâlnit ei împreună cu inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, la poarta gospodăriei lui Revenco Mihail, din satul Cupcui raionul Leova. Discutau între ei ca să ajungă la un numitor comun și ca conflictul respectiv să nu ajungă mai departe. Pentru a ajunge la un numitor comun, el nu a propus inculpaților Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, nici o sumă de bani. Inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, sau dat într-o parte, au discutat între ei și inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, i-a spus să le dea suma de 350 euro, pentru că le-a rupt hainele, și se va termina totul. Suma de 350 euro era pentru a fi aplanat conflictul dintre el cu fratele său Midor Pavel și inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav. El a fost de acord să le dea suma de 350 euro și cu aceasta discuția s-a terminat, s-au despărțit și a plecat el acasă. Mai departe ținea legătura cu inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail. Într-o zi a fost telefonat de către inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, care i-a spus că suma de 350 euro, este o sumă mică și nu-i ușor de închis totul. După aceasta s-a întâlnit cu inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav la stația auto din orașul Leova. Inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, îi spuneau că nu se face tot așa de ușor, că trebuie de plătit anchetatorul și procurorul Babenco. I s-a spus că trebuie să dea 2500 euro, adică 500 euro, inculpaților Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, 1000 euro pentru procuror și 1000 euro, inculpatului Iuzu Mihail Ion, care efectua urmărirea penală. A fost chemat de către inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail la sediul Pazei de Stat filiala Leova, unde era și inculpatul Cazan Petru Veaceslav. Acolo a intrat într-o încăpere unde se aflau inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, și încă o persoană, după cum a fost prezentată de către inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, ca fiind inculpatul Iuzu Mihail Ion. Cea de a treia persoană prezentă și prezentată ca fiind Iuzu Mihail Ion, nu era persoana ce se află în sala ședinței de judecată sub numele de Iuzu Mihail Ion. Inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, au spus că inculpatul Iuzu Mihail Ion, rezolvă totul. Inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, a arătat la cea de a treia persoană spunând că

este omul cui trebuie să fie dați banii. A spus că cazul este ridicat mai sus și sunt implicați mai multe persoane, adică și procurorul Babenco și că totul depinde de anchetator, cum va scrie documentul. El a întrebat dacă va fi totul bine și inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, i-a răspuns că garantează. I s-a spus că inculpatul Iuzu Mihail Ion, va rezolva totul. El a răspuns inculpaților că, dacă găsește bani, îi va anunța. Convorbirea respectivă el a înregistrat-o cu ajutorul telefonului său mobil. Auzind despre așa sumă de bani, s-a adresat Centrului Național Anticorupție din Cahul. La CNA a fost informat cum trebuie să se comporte, i-au fost transmiși banii, i s-a spus să telefoneze inculpaților și să-i anunțe unde să se întâlnească. L-a telefonat el pe inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail și i-a spus că vine din mun. Chișinău, că a găsit bani. Inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, i-a spus să vină direct la sediul Pazei de Stat filiala Leova. La sediul Pazei de Stat din orașul Leova, în fața sediului era așteptat de către inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav. De el s-a apropiat inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, el i-a transmis suma de 2500 euro și l-a întrebat dacă ajunge suma respectivă, și dacă va fi totul normal. Inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, a luat banii și i-a răspuns că va fi bine. Inculpatul Cazan Petru Veaceslav, la momentul transmiterii banilor, se afla la o distanță de 10 – 15 metri de la ei. În acel moment au venit colaboratorii CNA și i-au reținut. Pretenții față de inculpați nu are.

- Declarațiile martorului Revenco Mihail din 16 martie *****18, cărora li s-a dat citire, (vol.3, f.d.102; vol.1, f.d.94).

Martorul Revenco Mihail Mihail, a declarat în ședința de judecată în prima instanța că, pe inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail, Cazan Petru Veaceslav și Iuzu Mihail Ion, îi cunoaște, nu sunt rude, nu sunt în careva relații. Pe Midor Iurie și Midor Pavel, îi cunoaște, îi sunt verișori și sunt cetățeni al satului Cupcui raionul Leova. În toamna anului *****12 – *****13, soția lui Midor Iurie s-a adresat la Primărie pentru ai fi eliberat certificat de componență al familiei și caracteristica pe numele lui Midor Iurie. Soția lui Midor Iurie i-a spus că, Midor Iurie a avut un conflict, fiind la o benzinărie din orașul Leova. Mai apoi a aflat că, Midor Iurie a avut un conflict cu inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, care sunt colaboratori al Pazei de Stat oficiul Leova. Nu-și amintește dacă

a discutat sau nu cu inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, despre acest conflict, sau dacă a participat la vre-o întâlnire dintre Midor Iurie și inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail, și Cazan Petru Veaceslav.

În cadrul urmăririi penale, martorul a declarat: el, este unchiul lui Midor Iurie și Modor Pavel. La data de 29 martie *****13, Midor Iurie și Modor Pavel, au avut un conflict în care au fost implicați și colaboratorii Razei de Stat filiala Leova, inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav. Nepoții săi, Midor Iurie și Modor Pavel, au fost reținuți pentru 72 ore. După aceasta, peste un timp oarecare el, i-a chemat pe inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail, Cazan Petru Veaceslav, și pe Midor Iurie, și Modor Pavel, la o cafea. În timpul discuției, el i-a rugat pe inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, pentru a se împăca cu alde Midor, deoarece și aceștia au avut de suferit în timpul conflictului. Inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, au fost de acord. În prezența sa, careva discuții referitor la careva sume de bani, ca să li se restituie inculpaților careva pagube materiale sau morale, nu au avut loc. La fel nu a avut loc nici o discuție referitor la influențarea procurorului sau persoanei care instrumenta cauza penală pornită împotriva lui Midor. La data de 13 mai *****13, întâlnindu-l pe Midor Iurie, l-a întrebat ce se aude cu cauza penală și acesta i-a răspuns că peste câteva zile o să se rezolve, însă cum anume nu a spus și nici el nu a dat întrebări.

La data de 21 mai *****13, în jurul orelor ***** și 00 minute, a aflat din presă că, careva colaboratori ai Pazei de stat filiala Leova și ai Inspectoratului de Poliție Leova, au fost reținuți. Mai apoi a aflat că, inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail, Cazan Petru Veaceslav și Iuzu Mihail Ion, au estorcat de la Midor Iurie, bani în sumă de 2500 euro, pentru a influența pe procuror și ofițerul de urmărire penală să claseze cauza penală pornită împotriva lui Midor Iurie. El personal nu a discutat cu Comisarul Comisariatului de Poliție Leova, referitor la cauza penală ce-l viza pe Midor Iurie. La fel nu a discutat nici cu procurorul Babenco Valeriu, nici cu alte persoane.

În ședința instanței de apel, martorul Gîrbu Vitalie fiind audiat a declarat că nu este în relații de rudenie cu inculpații și în careva conflict cu aceștia nu se

află. Menționează că a fost audiat la judecătoria Cantemir, declarații pe care le susține. Mai indică că Midor Iurie a fost parte pe dosar care a fost instrumentat de el, dar nu-și amintește ce calitate avea acesta, deoarece cauza a avut loc în anul *****13, cauză de huliganism art. 287 alin. (3) Cod penal. Cauza a fost ridicată de la el. Concretizează că Cazan Petru și Cojocaru Veaceslav tot au fost părți în speța dată. Nu a avut așa discuții ca părțile să se împace sau să-și retragă cererea sau să întreprindă alte acțiuni ce ar duce la clasarea cauzei penale. Indică că Iuzu Mihail la acea perioadă era conducătorul organului de urmărire penală. Cu Cazan P. și Cojocaru V. nu s-a întâlnit în afara procesului penal, doar în ziua incidentului. Careva pretenții pe dosar Cazan Pentru și Cojocaru V. nu-și amintește ca să fi înaintat.

În ședința instanței de apel martorul Babenco Valeriu fiind audiat a declarat că pe inculpați îi cunoaște dar nu este în relații de rudenie cu aceștia. Totodată, menționează că susține declarațiile date anterior. Relatează că în anul *****13 activând în calitate de procuror în Procuratura raionului Leova, a avut în gestiune un dosar penal de huliganism, unde Cazan P. a avut calitate de martor, iar și Cojocaru V. a avut calitate de parte vătămată. O persoană din sat. Cupcui, pe nume Midor a fost în cauza dată în calitate de bănuit, învinuit. Susține că de el s-a apropiat Cojocaru Veaceslav și i-a comunicat că vrea să se împace deoarece nu mai are pretenții față de inculpați. I-a comunicat că în astfel de cauze nu se prevede împăcare și faptul dat poate fi privit ca o circumstanță atenuantă. În timpul acestei discuții, de față a fost Cazan Petru. Susține că discuția nu a avut loc în birou, ei s-au întâlnit ocazional afară, iar peste ceva timp s-a apropiat și Iuzu Mihail. Susține că despre prejudiciu nu a fost vorba și nu s-a discutat despre faptul că Midor Iurie vrea să compenseze prejudiciul cauzat. Atât timp cât s-a aflat dosarul la el în gestiune, nu-și amintește ca să fie înaintată cerere de împăcare. Dosarul era la exercitare la IP Leova. Menționează că la data incidentului Iuzu M. era ofițer sau adjunct la secția de urmărire penală Leova. În timpul discuției, reiterează că a spus că nu merge împăcarea pe acest articol, iar Iuzul M. fiind un colaborator competent, a confirmat faptul dat. Nu poate spune dacă Cojocaru Veaceslav a fost recunoscut în calitate de parte civilă. Dosarul a fost retras de la el de aceea nu poate comunica ce acțiuni au fost făcute pe acesta. Nu a citit declarațiile lui Cojocaru V. și nu poate spune dacă acesta avea careva pretenții materiale. Pe parcursul când conducea urmărirea penală, nu a avut careva influență din partea lui Cojocaru Veaceslav, se cunoaște cu acesta deoarece sunt dintr-un oraș care este

unul mic. Mai indică că în timpul discuției nu s-a vorbit despre careva bani. Susține că în acea zi el s-a dus cu Cazan Petru la izvor după apă, ulterior s-a apropiat Cojocaru Veaceslav și pe urmă Iuzu Mihail. La izvor s-a dus cu Cazan P. deoarece era vecinul lui. Careva discuții cu Iuzu Mihail despre încetarea dosarului intentat în privința lui Midor Iurie unde Cojocaru Veaceslav era parte vătămată, nu a avut. Concretizează că în cazul lui Midor I., Cazan Petru a fost audiat în calitate de martor.

Conform prevederilor art. 93 alin. (1) Cod procedură penală al RM, *probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit prevederilor art. 101 alin. (1), (2) (3), (4) și (5) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.*

Conform art. 116 alin. (1) Cod penal al RM, *normă generală se consideră norma penală care prevede două sau mai multe fapte prejudiciabile, iar normă specială – norma penală care prevede numai cazurile particulare ale acestor fapte.*

Discutând argumentele invocate de avocatul Șcheau Igor în interesele lui Cojocaru Veaceslav, Colegiul instanței de apel le constată ca fiind nefondate.

Or, instanța de fond în privința lui Cojocaru Veaceslav corect a reținut că *„conform stenogramei discuțiilor din data de 21 mai *****13, dintre Midor Iurie Constantin și inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, incontestabil se demonstrează că, inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, la data de 21 mai*

******13, a primit de la Midor Iurie Constantin, suma de 2500 euro, întru soluționarea cauzei penale la învinuirea lui Midor Iurie Constantin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (3), art. 287 Cod penal. Din convorbirile duse rezultă cu certitudine că, inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail îl asigură pe Midor Iurie Constantin, că chiar nu demult a contactat persoana publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, inculpatul Iuzu Mihail Ion, și a discutat referitor la cazul de huliganism agravant. La asigurat pe Midor Iurie Constantin, că de îndată se va duce la persoana publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, inculpatul Iuzu Mihail Ion, și va scrie totul din nou după care va trebui să vină și Midor Iurie Constantin să schimbe declarațiile și va fi totul bine. La asigurat pe Midor Iurie Constantin, să nu retrăiască că, în scurt timp se va rezolva totul bine. Fraza „că va depune o cerere despre restituirea prejudiciului” inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail nu a rostit-o”.*

La caz, Colegiul constată că înregistrările respective, sunt niște înregistrări veridice, care corespund circumstanțelor cazului de huliganism, sunt purtate în logica soluționării cazului și anume prin influențarea persoanelor implicate în efectuarea urmăririi penale în cauza de huliganism agravant, să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcțiilor lor, prin care Midor Iurie Constantin, să nu fie supus răspunderii penale. Pentru influența respectivă inculpații au solicitat și obținut de la Midor Iurie Constantin, suma de 2500 euro, asigurându-l că suma respectivă este destinată în părți concrete pentru ei, pentru persoanele publice din Inspectoratul de Poliție Leova și pentru procuror, care vor lua decizia corespunzătoare.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, fiind audiați repetat martorii Gîrbu Vitalie, Babenco Valeriu și dându-se citire declarațiilor martorilor Revenco Mihail, Midor Iurie, se constată că, încă o dată s-a confirmat vinovăția inculpatului Cojocaru Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Colegiul judiciar, verificând în ansamblu declarațiile fiecărui martor luat în parte, și în coroborare cu alte probe administrate, acceptă poziția instanței de fond ca fiind una corectă și argumentată privitor la vinovăția inculpaților Cojocaru Veaceslav și Cazan Petru.

Colegiul judiciar a constatat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că, fapta penală reținută în culpa inculpatului Cojocaru Veaceslav în lunile aprilie și

mai *****13, a avut loc și a fost săvârșită de către Cojocaru Veaceslav (cât și Cazan Petru) în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat infracțiunea pe art. 236 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform indiciilor calificativi: *„traficul de influență, adică pretinderea și acceptarea personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două persoane”*.

Împrejurările speței au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond și instanța de apel, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel nu poate reține ca veridice argumentele avocatului Igor Șcheau în interesele inculpatului Cojocaru Veaceslav precum că, inculpatul Cojocaru Veaceslav a primit suma de bani de la Midor Iurie cu scopul de a repara prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiunea de huliganism comisă de Midor Iurie, or, potrivit procesului-verbal de percheziție în automobilul inculpatului Cojocaru Veaceslav au fost depistate și ridicate suma de bani de 2500 euro, transmiși de către Midor Iurie, inculpatului Cojocaru Veaceslav în scop de influențare a persoanelor publice întru îndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcțiilor lor. Mai mult ca atât inculpatul Cojocaru Veaceslav în mod benevol a arătat locul unde se aflau banii, fapt care este confirmat și de către martorul Midor Iurie care a declarat că, Cojocaru Veaceslav a estorcat de la acesta bani în scopul de a influența persoanele publice pentru a clasa dosarul de huliganism, pentru care este urmărit penal.

Mai mult ca atât, inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail fiind audiat în ședința de judecată dar și-n instanța de apel, a declarat expres că, a venit Midor Iurie, s-au întâlnit în fața sediului Pazei de Stat filiala Leova, unde Midor Iurie i-a transmis suma de 2500 euro. El i-a spus lui Midor Iurie că va depune o cerere despre restituirea prejudiciului.

Pe când în ședința instanței de apel, incontestabil a fost demonstrat că, între inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail și Midor Iurie Constantin, la data de 21 mai *****13, a avut loc o conversație și s-a transmis suma de 2500 euro, însă suma

respectivă a fost transmisă inculpatului cu scopul de a influența persoanele publice să i-a o decizie favorabilă în favoarea lui Midor Iurie Constantin și inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail nu a pronunțat expres fraza „că va depune o cerere despre restituirea prejudiciului”.

Cu referire la alegațiile avocatului Igor Șcheau precum că, în cadrul procesului penal a fost admisă o întrerupere în termenul de urmărire penală, Colegiul judiciar constată că, acest termen nu a fost întrerupt, ci a fost continuu. Or, din ordonanța procurorului din 29 decembrie ****14 s-a dispus prelungirea termenului urmăririi penale nr. ****13970222 până la 28 februarie ****15. Respectiv, la data de 24 februarie ****15 ofițerul superior de urmărire penală PCE a DGT Sud a CNA, Hantea Valeriu a depus demers de prelungire a termenului de urmărire penală până la data de 30 aprilie ****15.

Ulterior, la data de 24 februarie ****15 a fost emisă Ordonanța procurorului privind prelungirea termenului urmăririi penale până la 28 februarie ****15, pe care instanța o consideră o eroare tehnică, urmând să fie indicată data solicitată din demers - 30 aprilie ****15, cu atât mai mult, că careva acțiuni de urmărire penală în această perioadă nu au fost efectuate, dat fiind că urma să fie prezentat raportul de expertiză fonoscopică, care a fost efectuat la data de 22 iunie ****15.

Respectiv, Colegiul judiciar respinge apelul avocatului Igor Șcheau în interesele inculpatului Cojocaru Veaceslav precum că, inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, declarațiile martorilor nefiind probate, și poartă un caracter declarativ și nu pot fi admise în opinia sa fiind pur declarative. Așa cum, faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vinovății în comiterea infracțiunii incriminate, nu echivalează cu nedemonstrarea vinovăției și necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare, atât timp cât probele demonstrează contrariul.

Mai mult ca atât, la judecarea cauzei, instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de părți cu participarea nemijlocită a părții acuzării și părții apărării și le-a oferit egalitatea armelor, privind demonstrarea vinovăției sau nevinovăției.

Subsecvent, în urma analizei textului sentinței contestate în coraport cu motivele invocate de reprezentantul apelantului, se atestă că instanța de fond s-a expus argumentat asupra vinovăției inculpatului Cojocaru Veaceslav, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, Colegiul judiciar, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României* din 16 februarie

*****10, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, Colegiul judiciar conchide că potrivit materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe în ansamblu prezentate instanței de apel, a fost stabilit adevărul pe cauză și faptelor reținute în sarcina inculpatului Cojocaru Veaceslav, le-a fost dată o încadrare juridică corespunzătoare.

Totodată, cât privește apelul procurorului, Colegiul judiciar îl va admite, dar din alte motive decât indicate prin conținutul apelului înaintat, or casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 ianuarie *****19 se impune în virtutea faptului că, instanța de fond a aplicat eronat normele de drept procesual în privința inculpatului Iuzu Mihail.

În special, Colegiul judiciar menționează că, potrivit art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, „*sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*”. Temeiul de achitare aplicat de prima instanță precum că „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*” este unul necorespunzător circumstanțelor cauzei, or, în raport cu alte temeuri menționate, rezultă că acest temei urmează a fi aplicat în cazurile când nu a avut loc niciuna din circumstanțele incluse în actul de învinuire ca elemente ale infracțiunii.

Conform prevederilor art. 15 Cod penal, *gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă*.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, Colegiul reține următoarele.

Sub aspectul elucidării elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2), lit. b) Cod penal, se remarcă că, prin acțiunile inculpatului, au fost aduse atingeri relațiilor sociale cu privire la activitatea de serviciu, ceia ce constituie obiectul juridic al infracțiunii.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 326 din Cod penal îl formează relațiile sociale privitoare la activitatea de serviciu, a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu bănuiala că persoanele cu funcție de răspundere pot fi influențate în exercitarea atribuțiilor sale.

Latura obiectivă constă din fapta prejudiciabilă exprimată în primirea sau extorcarea de bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, acceptarea de servicii, bunuri sau avantaje, personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui funcționar public, în scopul de a-l face să îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Infrațiunea analizată este formală și se consideră consumată din momentul primirii, extorcării sau acceptării cel puțin a unei părți din foloasele necuvenite.

Pentru realizarea *laturii obiective* sunt esențiale cerințele: a) făptuitorul să aibă influență sau să lase să se creadă că are influență asupra funcționarului public care urmează să-și îndeplinească ori să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu; b) făptuitorul să promită intervenția sa pe lângă un funcționar spre a-l determina să facă sau să nu facă un act care depinde de funcțiile lui de serviciu.

Latura subiectivă a infrațiunii se caracterizează prin intenție directă.

Motivul infrațiunii analizate constă, în principal, în interesul material.

Scopul infrațiunii este unul special, și anume de a-l face pe funcționarul public să îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiunile ce intră în obligațiile lui de serviciu, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Subiectul infrațiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a împlinit vârsta de 16 ani și care are influență sau care susține că are influență asupra unui funcționar public.

Subsidiar, influența făptuitorului asupra factorului de decizie poate fi reală (în ipoteza în care persoana “are influență”) sau ipotetică (în ipoteza în care persoana “susține că are influență”). Pentru a reține la încadrare infrațiunea de trafic de influență (art.326 CP) în ipoteza unei influențe susținute, influența asupra factorului de decizie trebuie să fie credibilă și posibilă (la nivelul atitudinii psihice a făptuitorului). Aceasta înseamnă că făptuitorul la momentul pretinderii, acceptării ori primirii remunerației ilicite nu are influență, însă el acționează cu intenția de a exercita această influență în viitor asupra factorului de decizie, mizând pe anumite circumstanțe.

Este de menționat că, potrivit art.51 alin.(1) Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infrațiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale, iar conform art.52 alin.(1) Cod penal, se consideră componentă a*

infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Totodată, potrivit dispoziția art.1 alin. (3) Cod de procedură penală, *organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Conform art.8 alin.(1) Cod de procedură penală, *persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Din alin. (2) se reține că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Potrivit alin. (3) din norma precitată, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.*

Astfel, instanța de apel examinând infracțiunea încriminată lui Iuzu Mihail prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de trafic de influență de la art.326 alin. (2) lit. b) Cod penal, conchide că elementele date lipsesc, or acuzarea nu a probat că inculpatul Iuzu Mihail a pretins bani pentru sine sau pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice, deci nu a fost confirmată existența în speță, a **laturii obiective a infracțiunii**, la fel, nu a fost probat și faptul că, Iuzu Mihail a acționat cu intenție directă, deci lipsește și **latura subiectivă a infracțiunii**.

Totodată, Colegiul instanței de apel stabilește că, acuzarea nu a prezentat probe incontestabile care ar sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare a inculpatului Iuzu Mihail și anume pentru pretinderea banilor pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, potrivit actului de învinuire, Colegiul judiciar reține că procurorul a efectuat calificarea oficială a infracțiunii fără stabilirea caracterului penal al faptei de trafic de influență, fără determinarea în fapta respectivă a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2), lit.

b) Cod penal, acest fapt nu dă dreptul de a considera că, s-a stabilit existența unei acțiuni concrete a inculpatului Iuzu Mihail și dacă există în realitate, care este concordanța dintre acțiunea concretă săvârșită de inculpat și norma penală prevăzută la articolul imputat.

Subsecvent, faptul traficului de influență din partea inculpatului Iuzu Mihail, față de organul de urmărire penală și procurorii din Procuratura raionului Leova nu și-a găsit confirmare, fapt demonstrat și prin declarațiile acestuia din cadrul ședinței de judecată, prin cumulul de probe anexate și cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și în cadrul ședinței în instanța de apel și exclude concluzia primei instanțe despre inexistența faptului infracțiunii impunând concluzia inexistenței în speță a laturii obiective și subiective a infracțiunii imputate lui Iuzu Mihail.

Mai mult ca atât, potrivit declarațiilor date de martorul Midor Iurie, prin care se invocă că „Acolo („în sediul Paza de Stat”) a intrat într-o încăpere unde se aflau inculpații Cojocarul Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, și încă o persoană, după cum a fost prezentată de către inculpatul Cojocarul Veaceslav Mihail, ca fiind inculpatul Iuzu Mihail Ion. **Cea de a treia persoană prezentă și prezentată ca fiind Iuzu Mihail Ion, nu era persoana ce se află în sala ședinței de judecată sub numele de Iuzu Mihail Ion**”, rezultă că persoana care s-a prezentat drept „Iuzu Mihail”, de fapt nu era în realitate inculpatul Iuzu Mihail, or martorul susține că, o altă persoană i-a promis soluționarea cazului de huliganism.

Subsecvent, alegațiile acuzatorului de stat aduse întru învinuirea lui Iuzu Mihail precum că a pretins în comun cu Cojocarul Veaceslav și Cazan Petru bani de la Midor Iurie, nu și-au găsit confirmare.

Potrivit declarațiilor martorului Babenco Valeriu, Colegiul reține că „...în anul ****13 activând în calitate de procuror în Procuratura raionului Leova, a avut în gestiune un dosar penal de huliganism, unde Cazan P. a avut calitate de martor, iar și Cojocarul V. a avut calitate de parte vătămată. O persoană din sat. Cupcui, pe nume Midor a fost în cauza dată în calitate de bănuit, învinuit. Susține că de el s-a apropiat Cojocarul Veaceslav și i-a comunicat că vrea să se împace deoarece nu mai are pretenții față de inculpați. I-a comunicat că în astfel de cauze nu se prevede împăcare și faptul dat poate fi privit ca o circumstanță atenuantă. În timpul acestei discuții, de față a fost Cazan Petru. Susține că discuția nu a avut loc în birou, ei s-au întâlnit ocazional afară, iar peste ceva timp s-a apropiat și Iuzu Mihail. Susține că despre prejudiciu nu a fost vorba și nu s-a discutat despre faptul

că Midor Iurie vrea să compenseze prejudiciul cauzat. Atât timp cât s-a aflat dosarul la el în gestiune, nu-și amintește ca să fie înaintată cerere de împăcare. Dosarul era la exercitare la IP Leova. Menționează că la data incidentului Iuzu M. era ofițer sau adjunct la secția de urmărire penală Leova. În timpul discuției, reiterează că a spus că nu merge împăcarea pe acest articol, iar Iuzul M. fiind un colaborator competent, a confirmat faptul dat. Nu poate spune dacă Cojocaru Veaceslav a fost recunoscut în calitate de parte civilă. Dosarul a fost retras de la el de aceea nu poate comunica ce acțiuni au fost făcute pe acesta. Nu a citit declarațiile lui Cojocaru V. și nu poate spune dacă acesta avea careva pretenții materiale. Pe parcursul când conducea urmărirea penală, nu a avut careva influență din partea lui Cojocaru Veaceslav, se cunoaște cu acesta deoarece sunt dintr-un oraș care este unul mic. Mai indică că în timpul discuției nu s-a vorbit despre careva bani. Susține că în acea zi el s-a dus cu Cazan Petru la izvor după apă, ulterior s-a apropiat Cojocaru Veaceslav și pe urmă Iuzu Mihail. La izvor s-a dus cu Cazan P. deoarece era vecinul lui. Careva discuții cu Iuzu Mihail despre încetarea dosarului intentat în privința lui Midor Iurie unde Cojocaru Veaceslav era parte vătămată, nu a avut. Concretizează că în cazul lui Midor I., Cazan Petru a fost audiat în calitate de martor.”

Astfel, repetat se confirmă faptul că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente întru admiterea apelului așa cum este formulat, or vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu poate fi întemeiate pe presupuneri.

Conform art. 389 Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Ca urmare, examinând repetat probele cauzei la solicitarea apelanților, Colegiul judiciar constată că, în prezenta speță persistă multiple circumstanțe neclarificate de către partea acuzării, și care nu permit instanței de apel să constate în afara oricăror dubii că, inculpatul Iuzu Mihail ar fi săvârșit cu vinovăție fapta penală imputată, calificată de procuror pe art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Raportând prevederile art. 325 Cod de procedură penală, Colegiul judiciar consideră că, judecarea cauzei urmează să se petreacă în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Colegiul instanței de apel constată că, acuzarea își formulează concluzia prin înaintarea învinuirii lui Iuzu Mihail invocând existența traficului de influență, însă

acuzarea nu a invocat care acțiuni concrete au fost realizate de către inculpatul Iuzu Mihail, de la cine și în ce mod a pretins, acceptat personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni în comun cu două sau mai multe persoane.

Instanța de apel reiterează că, latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență ca să fie întrunită, trebuie să îndeplinească unele condiții, ca:

1. Acțiunile menționate la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, trebuie să fie săvârșite pe baza influenței pe care autorul o are sau lasă să se creadă că o are asupra unui funcționar. A avea influență asupra unui funcționar înseamnă a avea trecere, a se bucura în mod real de încrederea acestuia, a fi în mod real în bune relații cu el. De asemenea, simplul fapt de a interveni pe lângă un funcționar ca să îndeplinească sau să nu îndeplinească un act în legătură cu funcția sa, nu se încadrează în articolul 326 din CP al RM, chiar dacă intervenientul a primit un folos pentru intervenția lui, însă el nu s-a prevalat, pentru a obține, de nici o influență. Pentru existența infracțiunii nu interesează dacă persoanei căreia i s-a pretins folosul a crezut sau nu că făptuitorul se bucură, în adevăr, de trecerea pe care o prevalează. De asemenea, nu este necesar ca făptuitorul să indice nominal funcționarul pe lângă care are sau pretinde că are influență, fiind suficient să se refere la un funcționar determinat în mod generic prin calitatea sau competența lui.

2. Acțiunea prejudiciabilă – primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase, ori acceptarea de promisiuni, de daruri – să fie săvârșită de către autor pentru intervenția sa pe lângă un funcționar, spre a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu. Pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar, deci, pe de o parte, ca organul sau organizația din care face parte funcționarul asupra căruia autorul pretinde că ar avea influență, să fie competentă a efectua actul în vederea căruia se trafică influența, iar, pe de altă parte, ca funcționarul respectiv, făcând parte din acel organ sau acea organizație, să aibă competență funcțională de a îndeplini actul solicitat.

3. În fine, ultima condiție constă în aceea ca acțiunea prejudiciabilă să fie realizată mai înainte ca funcționarul, pe lângă care s-a promis că se va interveni, să fi îndeplinit actul ce intră în atribuțiile sale de serviciu sau, cel mai târziu, în timpul îndeplinirii acestuia. Această condiție derivă din prevederile art. 326 din CP al RM, potrivit cărora scopul urmărit prin traficarea influenței este acela de a-l determina

pe funcționar să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu. Infrațiunea analizată este formală și se consideră consumată din momentul primirii, extorcării sau acceptării cel puțin a unei părți din foloasele necuvenite.

Subsecvent, Colegiul reține că în acțiunile sau inacțiunile inculpatului Iuzu Mihail nu s-au constatat careva din acțiunile prevăzută din componența infrațiunii de trafic de influență și nu-i poate fi imputată acestuia.

Mai mult ca atât, nu pot fi luate în considerație argumentele și probele acuzării precum că, Iuzu Mihail s-ar fi întâlnit cu Cojocaru Veaceslav, Cazan Petru la izvor, nu este o probă de a demonstra vinovăția acestuia de trafic de influență.

Or, celelalte probe ale cauzei, ca declarațiile martorului Babenco Valeriu, cât și a inculpaților Cojocaru Veaceslav, Cazan Petru și Iuzu Mihail corespund între ele, nu se contrazic, iar alegațiile procurorului despre discuțiile avute la acea dată nu probează în mod direct intenția și vinovăția inculpatului Iuzu Mihail, făcând astfel ca la speță să lipsească și latura subiectivă ca element constitutiv al infrațiunii imputate ultimului.

Astfel, din declarațiile martorului Babenco Valeriu, se constată că, *„fiind vecin cu Cazan Petru au mers la izvor, unde au venit și Iuzu Mihail și Cojocaru Veaceslav, Cojocaru Veaceslav a solicitat să fie încetat procesul penal, Cazan Petru nu a zis nimic. Nu cunoaște de ce Iuzu Mihail a venit împreună cu Cojocaru Veaceslav, însă nu s-au înțeles să se vadă”*.

Subsecvent, Colegiul reține că, faptul aflării inculpatului Iuzu Mihail la izvor, care este un loc public vizitat de mai mulți locuitori ai orașului, nu poate fi probată învinuirea adusă de comitere a infrațiunii de trafic de influență față de persoane publice care îi sunt colegi de serviciu.

Mai mult ca atât, faptul *„pretinderii sau acceptării personal de bani”*, Colegiul reține că materialele cauzei nu constată în mod indubitabil că inculpatul Iuzu Mihail ar fi pretins sau acceptat personal sau prin alte persoane careva mijloace bănești, iar proba cu stenogramele unde inculpații Cojocaru Veaceslav și Cazan Petru invocă numele lui Iuzu Mihail, ca fiind persoana de legătură pentru influențarea ofițerului de urmărire penală, nu constituie probe concrete prin care se denote participarea penultimului la comiterea infrațiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cât privește stenograma unde se invocă că ar fi asemănător cu glasul lui Iuzu Mihail, (vol.1, f.d.17-18), Colegiul reține că prioritar sintagma „asemănător”, dar nu faptul că ar fi glasul lui Iuzu Mihail. Mai mult ca atât, prin probele redade supra

(declarațiile martorilor Midor I. și Babenco V.) se constată că Iuzu Mihail nu a fost la acel moment la sediul întreprinderii „Paza de Stat” și nu este persoana cu care s-a întâlnit Midor Iurie, fapt constatat din declarațiile acestuia.

Așa cum, partea acuzării nu a demonstrat faptul că, inculpatul Iuzu Mihail în mod direct a pretins prin mijlocitori bani de la Midor Iurie, Colegiul judiciar stabilește că, în conformitate cu art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri*, fără a ține cont de aceste prevederi, și că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, și anume latura obiectivă și latura subiectivă, totuși instanța de fond **pripit** a emis sentința de achitare pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar conchide că, instanța de fond **incorect** a stabilit circumstanțele de fapt și **eronat** a conchis că, *„procurorul nu a determinat și nu a prezentat în ședința de judecată probe ce ar demonstra dacă a avut loc careva acțiuni din partea inculpatului Iuzu Mihail Ion, dacă a avut, atunci ca rezultat al acțiunilor inculpatului, a avut loc trafic de influență reală sau presupusă, sau inculpatul și-a traficată funcția”*, or lipsa demonstrării faptului primirii banilor sau solicitării banilor pentru sine prin intermediari, denotă faptul lipsei laturii obiective a infracțiunii imputate lui Iuzu Mihail.

La fel, nu a fost confirmat faptul că, inculpatul Iuzu Mihail a acționat cu vinovăție, deci lipsește și **latura subiectivă** a infracțiunii vizate în speță.

Cu referire la elementul calificativ *determinarea unui funcționar să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu*, niciuna din probele administrate în cauză nu atestă că inculpatul Iuzu Mihail a avut intenția sau a încercat într-o oarecare măsură să influențeze un funcționar public să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, iar ca inculpatul să obțină din aceasta un careva avantaj.

Alegațiile procurorului din cererea de apel, precum că, evenimentele descrise în actul de acuzare au avut loc, iar consecințele faptelor inculpatului Iuzu Mihail s-au realizat în ordinea descrisă în rechizitoriul prezentat și se bazează pe probele pertinente, concludente și legal obținute din cadrul procesului penală, nu poate fi reținut de instanța de apel, și corect nu a fost reținut de instanța de fond, or partea acuzării (procurorul) nu a prezentat aceste probe nici în instanța de fond, nici în instanța de apel, care ar demonstra vinovăția certă a acestuia. Colegiul judiciar atestă, că în dosarul cauzei, f.d. 99-101, vol. 3, persistă procesul-verbal de audiere al martorului Midor Iurie în cadrul ședinței de judecată, unde acesta a făcut

declarații, care au fost date citirii la judecarea cauzei în instanța de apel, unde acesta declară că, „...a fost chemat de către inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail la sediul Pazei de Stat filiala Leova, unde era și inculpatul Cazan Petru Veaceslav. Acolo a intrat într-o încăpere unde se aflau inculpații Cojocaru Veaceslav Mihail și Cazan Petru Veaceslav, și încă o persoană, după cum a fost prezentată de către inculpatul Cojocaru Veaceslav Mihail, ca fiind inculpatul Iuzu Mihail Ion. Cea de a treia persoană prezentă și prezentată ca fiind Iuzu Mihail Ion, nu era persoana ce se află în sala ședinței de judecată sub numele de Iuzu Mihail Ion”, fapt care urmează a fi apreciată drept probă concludentă, care exclude vinovăția inculpatului Iuzu Mihail de la infracțiunea incriminată ca element definitoriu a laturii obiective.

Luând în considerație că, sentința instanței de fond este neîntemeiată și ținând cont de prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, care stipulează că, *sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*, Colegiul judiciar conchide necesitatea admiterii apelului declarat de către acuzatorul de stat din alte motive decât cele indicate prin conținutul apelului înaintat.

Astfel, în urma examinării cauzei în apel, fiind stabilită ***lipsa elementelor infracțiunii*** în acțiunile inculpatului Iuzu Mihail, Colegiul instanței de apel conchide că, învinuirea adusă acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmează a fi încetată cu achitarea inculpatului vizat.

Subsecvent, în speță, se manifestă necesitatea respingerii apelului înaintat de avocatul Șcheau Igor în interesele lui Cojocaru Veaceslav, admiterii apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție Serviciul Sud, Lungu Lilian, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea casată, de achitare a inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului Iuzu Mihail nu întrunește elementele infracțiunii.

În rest, sentința instanței de fond din 18 ianuarie *****19 se va menține.

În baza celor supra indicate și conducându-se de prevederile art. art. 413- 414, art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) și pct. 2), art. art. 417-418, 422 Cod de procedură penală al RM, Colegiul judiciar

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul înaintat de avocatul Șcheau Igor în interesele

lui Cojocaru Veaceslav.

Se admite apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție Serviciul Sud, Lungu Lilian.

Se casează parțial sentința judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 18 ianuarie *****19, în partea achitării inculpatului Iuzu Mihail și se pronunță în această parte ***o nouă hotărâre*** potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Iuzu Mihail Ion învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, se achită, dat fiind că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În rest hotărârea judecătorei Cahul sediul Cantemir din 18 ianuarie **19, se menține.***

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Decizia motivată este pronunțată la data de 07 iunie *****23, ora 10:10.

Președintele ședinței,
judecător:

Judecător:

Judecător:

CARAIANU Liudmila

GUBENCO Serghei

MIRONOV Andrei

Notă:

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 81/4 din 16 martie *****23 judecătorul Gubenco Serghei a fost eliberat din funcția de judecător de la Curtea de Apel Comrat, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și art. 26 din Legea cu privire la statutul judecătorului, din data de ***** aprilie *****23.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 137/8 din 02 mai *****23 judecătorul Caraianu Liudmila a fost eliberată din funcția de judecător de la Curtea de Apel Comrat, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și art. 26 din Legea cu privire la statutul judecătorului, din data de 31 mai *****23.

Conform prevederilor art. 339 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia motivată a fost semnată în locul judecătorului Gubenco Serghei și în locul judecătorului Caraianu Liudmila, de către președintele interimar al Curții de Apel Comrat, Mironov Andrei.